

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

15. november 1940.

12. årgang.

er ikke bekymret for noe, men la i alle ting
eder begjæringer komme fram for Gud
i påkallelse, bønn med takksigelse.

(Filipenserne 4 k. 6 v.)

Bekymringer har lett for å brin-
den kristne ned i mismot og for-
kthet i Andslivet. Guds ord sier
art at alle ting som møter oss på
r livsvei skal tjene oss til gode.
Når vi helt ut tror dette, da kan
innta en trygg og rolig stilling
m en kristen, og da skal alle prø-
elser som Gud sender i vår vei her
livet tjene oss til gode. Gud ren-
grenen for at den skal bære
ere frukt. For manges vedkom-
ende var det gjennom prøver og
ype trengsel de fant veien fram
Jesu Kristi og de mest ydmyke
andsfulte kristne som er ringe i
me øyne, det er dem som har gått
gjennom de største ørkenvandrin-
er og de hardeste prøver og yd-
mykkelser, og de blir også da de
est brukbare redskaper i Guds
nd til å være med å fremme Guds
ke på jorden. Gjennom de største
øver og ørkenvandring i vårt
har vi mottatt de rikeste ånde-
ge velsignelser. Min troende venn
m går igjennom dype vanne, til
eg vil jeg si: Den ydmyke gir
ud nåde. Skal vi få mere nåde og
raft fra Gud, da går veien for oss
om kristne, dypere og dypere ned
oss selv, så vi mere og mere for-
år at dette er veien for oss inn til
t rikt og velsignet åndsliv hvor
elligåndens frukter kom mere
ram i vårt liv, men da er det best
t vi ikke ser det selv, men at an-
re kan merke det at vi har Jesu

Kristi sinnelag. Han som ikke
skjente igjen da Han led urettfer-
dig men overga det til sin himmel-
ske far som dømmer rettferdig.
«Som gull blir rensset for hver en
fleck og lutret rent i ildens lue, så
renses slagget ved trengsler vekk,
til Han sitt billed får skue.» «Om
blott som ler i Hans mesterhånd vi
ganske stille vil være, så vil Han
danne oss ved sin ånd, så vi Hans
budskap kan bære.» Vår stilling
som en kristen skal være den sam-
me som leret i pottemakerens hånd.
«Så kom og legg deg da villig i den
store Mesters hender, et kar til ære
du da skal bli, og alt til gode Han
vender».

Gud prøvet Moses i en ørkenvan-
dring i 40 år, men da fikk han det
vitnesbyrd at han var den saktmo-
digste mann på jorden. De mest
åndelige kristne er de som er prø-
vet hardt i livet. Må vårt liv vit-
ne om at vi er isannhet Jesu Kristi
disiple. Å være en kristen i dype-
ste åndelige mening er å være Kri-
stus lik, og her kommer vi nok alle
som Guds barn tilkort.

Hva der mest av alt trenges i
denne alvorlige tid, hvor Guds
straffedomme går over jorden, det
er en til hjertet gående vekkelse
over Guds folk, så en dyp erkjen-
nelsens ånd må komme så alt kan
bli rensset ut av hjertet som er
urent og da vil Guds ånd fylle de

rense kar med sin Helligånd som
på Pinsedag.

Blir de kristne fylt med Den Hel-
ligånd da får man også nød for an-
dres frelse og man ber og arbeider
for å vinne de ufrelste for Jesus
Kristus. Vår tids største behov er
en utgydelse av Guds ånd både over
Guds barn og den døende verden
borte fra Gud så de kan finne vei-
en fram til Jesus Kristus, verdens
frelser og forsoner, Han som alene
kan gi hjertet fred. Halleluja!

Det er med vårt åndsliv som det
er med jorden, får den bare sol el-
ler bare regn, så vil den bli ødelagt.
Når vi får solskinn og regn over
jorden, da får man en god grøde
av det som jorden frambringer;
derfor når det kommer regn og
solskinn, åndelig sett, over vårt
liv som kristne, prøver og velsig-
nelser, da trives vi som Guds barn
best og Jesus Kristus får da mere
av sin skikkelse i oss, og vi kan
si gjennom alt, at det som kom-
mer i vår livsvei skal tjene oss
til gode, selv de aller største prø-
ver og ørkenvandring. Må vårt
liv som kristne være et liv i
tjeneste for andre, et liv i vår sto-
re Mesters arbeid, Han som frelste
oss i kraft av forsoningens blod og
som skapte lykke, fred og glede inn
i våre liv så vi får kjenne noe av
himlen i våre hjerter, alt i dette liv.
Må ikke vårt liv som kristne være
slik at vi er åndelige egoister som
mest søker å nyte for oss selv, og
ikke har noe større å gi til andre.
Jesus Kristus, Guds sønn, vårt sto-
re forbillede, ga sitt liv i døden for
at kunne frelse en i synden fallen
slekt, og hele hans liv var i selvfors-
glømmende kjærlighet å kunne gi
seg hen for andre. Må Guds kjær-
lighet få fylle våre hjerter helt, så
også vårt liv må være et tjenende

FRA FINNMARK.

Og de som kjenner ditt navn, stoler på deg; for du har ikke forlatt dem som søker deg, Herre.

Salm. 9, 11.

Hvor det er godt at det ikke bare var for salmistene på fordoms tid at dette kunne bli en opplevelse, men også idag. For alle som lærer Herren å kjenne — også stoler på ham, viser han seg trofast. Når Israel led nederlag i kampen mot fienden, så var det ikke fordi Herren hadde forlatt dem, men de hadde forlatt ham, og da fikk fienden overhånd. Også i vårt liv kommer nederlaget når vi forlater Gud, og begynner å vandre våre egne veier. I tider som disse da vi opplever at urettferdigheten tar overhånd, og mange svikter sin tro på Gud, og den antikristelige ånd tiltar. Det er liksom den enkelte blir stillet overfor dette valg: Verden eller Gud? Selv å bli fylt av denne tidsånd, eller å stå helt for Herren.

Må vi da finnes som de der er tro. Ja gi Gud makt i vårt liv, og vi skal få erfare at han er «en hjelp i trengslen funnet såre stor».

Brødre og søstre, tidene er slik at det blir vanskelig for dem som ønsker å tilhøre og tilbe Herren, men la det alltid og gjennom alle ting stå klart for oss at Herren aldri vil forlate dem som søker ham.

Nå er vi kommet oss nordover til Finnmark igjen. Og det takker vi Gud for. Det er alltid det beste å være på den plass som vår himmelske far har bestemt for oss. Alt gikk godt på reisen, selv om den er

og hengivet liv for andre, så vi kan vise syndere og Guds folk og sjuke hen til Jesus Kristus som kan frelse. Fylle sitt folk med Den Helligånd og helbrede de sjuke. Halleluja.

Størst av alt er kjærligheten fra Gud utløst i våre hjerter ved Den Helligånd. Må verden kunne si om de kristne: «Se, hvor de elsker hverandre.»

A. Anensen.

lang. Mange ting var forandret siden vi reiste sydover i september 1939, allikevel fikk vi erfare hele reisen at alt var tilrettelagt av ham som ennå har all makt i sin hånd. Han som har sagt at «med glede skal vi dra ut, og i fred skal vi føres fram. Vi har mange kjære minner fra de måneder på våre heimtrakter, og vi er Gud takknemlig for de venner vi fikk være sammen med, og de venneflokker vi fikk besøke. Mange velsignelser ble oss tildelt, og mangen oppmuntning fikk vi på reisen. Vi sender

den enkelte en hjertelig takk. Loven skal ikke utebli.

Det har vært oss en stor glede på reisen å være sammen med søster Thora Trolleshei fra Spanreid, som også ønsker å ofre seg for Guds sak her nord, må Gud rike velsigne henne.

Husk oss heroppe i eders bønner innfor nådens trone. På grunn av petroleumsmangel ser det ut til å bli en enda mørkere vinter her vanlig. Men å hvor det gleder vårt hjerte at i Gud er intet mørke.

Så tilslutt den hjerteligste Finnmarkshilsen til kjente og kjære

Laila, Maria og Sigurd Breimose

Komagfjord oktober 1940.

FRA ROSSFJORD

For ikke så lenge siden fikk vi holde et i alle deler vellykket stevne her i Rosssfjord. Det er et av de beste stevner som har vært holdt her, ble det sagt.

Fredag før stevnet fikk jeg den lykke å begrave 6 sjeler ved dåpen til døden. En av dem var broder Karl M. Risvik. Han deltok under stevnet med vitnesbyrd og det var velsignet. Foruten ham hadde vi evangelist Eilertsen fra Balsfjord og forstander Håkon Haug fra «Filadelfia», Tromsø her. Br. Haug var også en ydmyk god bror, som brakte oss meget godt fra Herren.

Nå er atter tiden inne for den evangeliske gjerning. Dørene er åpne her oppe og man får be med en og annen. Kommer nettopp fra reise og har besøkt en avsidesliggende fjord i Troms fylke. Der var åpne dører og mottakelige hjerter. Et stående spørsmål: var dette: Kommer her ikke vitner? Hvor er de henne? Jeg har selv spurt slik: Og hvor er vitnene henne. Marken er jo hvite til høsten. Høstens herre venter på å få sigden lagt i sin hånd — men hvorledes er det med redskapene? Har verdens rust fortært og ødelagt dem? Partisinn? — Bitterhet? — Hvor står vi? Kongens ærind har hast. Han venter på oss i dag. Hvorfor? —

«Snart de himmelske klokker skal lyde. Vi skal møte vår frelser kjær.» Snart er han her, mit hjerte sukker etter en gjennomgang. Jeg ønsker ikke å bli stillestående. Jeg ønsker «fram til kamp — fram til seier».

Tror vi har en begrenset tid til vår rådighet. Hvor må ikke dette mane oss til mer virksomhet og gangsmot. —

Her i Rosssfjordstraumen har vannene det godt. Vi er en flokk der gjerne vil gjøre Hans vilje som er i himmelen. Brødrene har det godt. På våre møter er de aktive med. Og vi arbeider meget godt sammen. Det er lenge mellom hvert besøk av «De frie venner», men arbeidsmarken er jo stor, og vi har ikke mange frittstående vitner her oppe. Skulle ønske at Herren ville sende Nord-Norge vitner i denne høst og vinter. Men kan så godt forstå at de forskjellige ikke har mot på Nord-Norge. Det er mange ting å gi avkall på for den som skal virke her oppe. Vi vet ikke hva denne vår landsdel har å gi imøte. Men vi tror at den Herre Jesus nå vil se til sine barn og oppfylle de mange bønner som er bedt for denne del av landet, både her oppe og av venner på andre steder. Han skal svare med frelsende verk fra sin høye himmel, Halle-

MISJONS-RØSTEN

et, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

et utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både misjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 25 kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 for året. Til utlandet koster bladet kr. 10.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landpostanstalter og hos kommisjonene. Adresseforandringer, skriftoppsigelse og betalinger skjer til påstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være sendt senest 14 dager før kvartals slutt.

Dr. sykkel.

Torsdag 3. oktober var det atter møte i Sætre og fredag var vi samlet noen få hos br. Martin Roås, og på søndag var det også møte og på onsdag var det godt å slippe å dra ut på tur. Fikk bo hos br. og str. Sundsen og hadde det riktig koselig. Tirsdag 8. deltok jeg på sin møte i Sætre denne gang. Br. Ellås talte om å glømme det som er bak og jage mot målet! Gud ga oss nåde og han fikk meget godt bære fram.

Som de fleste nok husker var det en forferdelig ulykke ved dynamitrikken på Engene for en tid siden. 8 mennesker ble drept og mange såret. En av eldstebrødrene ble frie forsamlingen, br. Bjerke, og også blant de døde. Hans plass i menigheten er nå tom og hustru

Så går vi fram med frimodighet. Det skal striden avblåses og vi kommer heim til Ham som vår lengter etter.

Hils venner fra oss. Ta oss med eders bønner. Vi trenger eder.
Didrik T. Sollie.

og barn sammen med menigheten føler tapet, men for ham var det en vinning.

Onsdag deltok jeg på møte i Aros, Røyken, og det var åpent for ordet. Det kunne vært gildt å stanset der noen møter, men da det var bestemt at jeg skulle til Kristiansand S. ble det bare det ene møte, men — om vi lever og Gud vil kan det bli en annen gang.

Fredag syklet jeg fra Sætre og med fergen fra Storsand til Drøbak og derfra heim.

Lørdag 19. oktober tok jeg toget til Oslo og tenkte å reist med natt-toget fra Oslo til Kr.sand. Dessverre gikk det ikke natt-tog lørdag og fikk da overnatte hos de alltid gjestfrie venner A. Andersen. Kl. 8 søndag morgen skulle toget gå etter ruteboken, men en halv time forsinket ble det og over en time forsinket kom vi til Kristiansand og gikk like på møte. Det var stor trafikk med toget og ingen kunne merke at det er dårlige tider. Det er det heller ikke her i sørlandets hovedstad. Det er praktisk talt ingen arbeidsledige og fortjenesten er meget god.

Det var bra med folk i «Betania» og en god ånd. Broder Kristian Holmen er ikke her lenger nå. Han er flyttet til Arendal, men flere brødre deltar med iver og lyst i møtene. Det er en kjekk ungdomsflokk som tjener med sang og musikk. Evangelist Hans Wennesland bor her og er aktivt med i arbeidet. Dessverre var han nå sjuk, det er sukkersjuka som plager ham. Fikk anledning å besøke ham og han ruslet oppe, men var svak.

Husk å be for ham.

Fortsatte med møter i Kristiansand til 29. oktober. Br. Wennesland deltok også på møtene. Han var blitt styrket og riktig ved godt mot. Vesle Samuel Nilsen fra Sarpsborg var også innbudt til en ferietur av J. Stray og deltok på møtene med sine vitnesbyrd. Siste møte kom også E. Skoie og Willy Holm og deltok. Br. Skoie var på vei til Oslo og tenker å virke på østlandet en tid.

Torsdag 30. oktober var det møte i Mandal og bededag syklet jeg

sammen med br. Trygve Gundersen til stevne i Spangereid. Stevnet begynte kl. 2 ettermiddag og det var møtt fram bra med folk.

Br. Evenstad, Tomine Evenstad, undertegnede, Samuel og mange vitnet om Gud. Det var et riktig godt stevne. Lørdag var vi samlet hos Jørgen Lunde og søndag brødsbrytelse kl. 3 og alminnelig møte kl. 7 på Svennevik. Det var bra med folk og åpent og lett å vitne.

G. I.

*Mektig og underfull er du o, Gud,
hjelp mig å følge og lyde ditt bud.
Vi er uttatt av verden for å leve
for Gud
og snart står vi hjemme i skinnende skrud.*

*Alt blev jo skapt av dig på ditt ord.
Hvor er du, o Gud, usigelig stor,
det største du skapte var mennesket
til sist,
men Adam var ulydig og falt for
slangens list.*

*Du vandret i haven og kalte på
dem,
men Adam han skjulte sig fordi
han var slem.
Ved ulydighet synden og døden kom
til.*

*I Adam vi syndet og en gang for
vill.
Ett offer på alteret det krevde Gud,
sin sønn han sendte for å oppfylle
lovens bud.
Av kjærlighet han sendte sin sønn
til vår jord,
hvem kan vel fatte slik kjærlighet
stor.*

*Sønnen var lydig og ga avkall på
alt.
Han forlikte jo det som i Adam var
falt.
Skyldbrevet slettet han ut med sitt
blod.
Han doren til himmelen derved
oplod.*

*Ved Faderens høire han lever idag.
I forbønn han går og taler vår sak.
Jeg Kongen skal skue, o herlige
dag,
da er det slutt på all verdens
drag.*

Hilsen til alle medforløste.

Else Evensen.

Hilsen fra Nord-Norge.

Jeg har holdt meg taus i lang tid tross det fra mange av Røstens lesere er blitt henstillet til meg å la høre fra meg gjennom bladet. Idag har jeg en stor glede å dele med alle dere. Den 30. august d. år ble jeg døpt i vann av broder Didrik T. Solli. Når jeg nå ser tilbake på hvordan Gud har ledet til vannet så er det i sannhet underlig. Jeg har ikke villet ta imot tilskyndelse fra noen kant, men ville vente på Herrens time. Så fikk jeg brev fra broder Solli at han var villig å utføre handlingen. Det var en herlig stund da broderen med eldstebrorene vigslet meg til min gjerning ved bønn og håndspåleggelse, da følte jeg himmelen åpne seg over meg og ordene fra Joh. 1: «Se der Guds lam, følg ham» lød i mitt hjerte. Jeg har jo for så vidt stått utenfor leiren med Kristus, dog ikke i dette å la meg begrave med ham. Derfor ble hele mitt liv utenfor bare en eneste lidelse fordi jeg ikke heller var helt død. Noe av mitt eget levet allikevel enda. Men så fikk jeg gå i døden med ham og bli begravet med ham og nå lever jeg med ham. Intet er meg en lidelse lenger. Jeg er idag helt utenfor. «Lenge har jeg jo forventet denne store frihetsdag».

For meg er den 30. august den største dag for da ble jeg oppreist med Kristus utenfor leiren for å leve med ham. Ja, leve om jeg enn dør.

Nå er jeg atter på tur med evangeliet og sjele frelses. Jeg tror det blir en stor innhøstning for Guds rike her oppe denne høst. Kjære venner, bed for mitt virke i høst. Takk for hva dere har gjort for meg hittil, takk for hver bønn dere har sendt opp for meg. Pris nå Herren med meg. Ja «Gled eder i Herren alltid». Atter sier jeg gled eder. Jeg skal glede dere med at dere nå oftere skal få høre fra meg så fremt redaktøren har plass til meg. Jeg føler her jeg sitter at Gud skal storlig velsigne den frie virksomhet her nord. Jeg tror også at mange av mine venner i mitt

virkefelt nå vil la seg begrave og følger meg ut i den virkelige frihet. Jeg har ikke forstått denne frihet så som idag. Først idag forstår jeg den tilfulle, halleluja! Jeg vil med det samme gjøre kjent at jeg på grunn av at der er en annen som bærer titelen Risvik og det oppstår forvekslinger, vil jeg ta inn i min adresse mitt farsnavn så min adresse blir nedenstående:

Så vil jeg få lov å takke broder Solli og frue for all gjestfrihet; takk alle på Solheim for de hertige dager sammen med dere. Det er en forsmak på den himmelske heimen å få tilbringe noen dager på Solheim. Alt er i slik skønn harmoni. Barna springer glade omkring og lyser som små solstråler. Tjenerskapet utfører sin gjerning under sang og lovprisning til Herren. Gamle bestemor Hanna stiller med dyrene sine og broder Solli med hustru tar seg kjærlig av alle som kommer. Jeg kommer jo fra stevnet nå og da var vi visst omkring 30 stykker på Solheim. Hvor man kom lå mennesker og sov. Ja det er sant, der det er hjertrom der er det husrom. Gud velsigne dere alle på Solheim, jeg kan ikke takke dere nok for alt.

Så en hjertelig hilsen til dere alle, fjernt og nær fra eders stridende bror

Karl M. Olsen-Risvik,
Tranøyboten i Senja.

Vanskeligheter for å komme ut.

Søstrene Thuen og Bjerva må enda vente i 4 uker på gjennomreisepass i Russland. De vil da benytte tiden til å besøke flere forsamlinger. Vennene vil selv høste stor velsignelse av å få besøk av dem og det vil bli til nytte for virksomheten.

Et av de siste steder de besøkte var Drammen og vennene var meget takknemlig for deres besøk som ble til stor oppmuntring.

Hilsen fra Berger A. Johnsen.

(Av et privatbrev fra hans mor)

Sist i september hadde jeg brev fra min sønn, Berger Johnsen. Han nevnte noe om at jeg skulle skrive til Dem. Brevet var flyvebrev men helt fra 23. juni. Han hadde da ikke hørt noe fra Norge siden mars. Før brevet ble skrevet hadde han vært meget sjuk og lagt 5 uker. Flere hadde da hjulpet å våkt over ham om nettene da han var ganske hjelpeløs, men Gud reddet ham opp igjen. Alle trodde hans siste time var kommet og dødtoren sa at det var et under at han levde. Så sier han at de ikke hadde lidd noen nød og har det godt. Gud er trofast til alle sine løfter og priser ham så meget. Begge døtrene var friske og fortsetter sin utdanning på hospitalet. Sønnen er i Paraguays hovedstad på skole. Det er en amerikansk evangelist som har denne skolen. Det er en svensk misjonær, Svendsen fra Stockholm som er i samme by og hans sønn går også på denne skole. Hedvig er nok kjent med dem.

En uke kom ca. 70 indianere fra Chaco og de ventet mange flere derfra.

Av et flyvebrev fra min yngste sønn i Nord-Amerika nå i oktober har jeg igjen hørt fra ham. Min yngste sønn har fått brev fra Berger Johnsen som var skrevet 1. august. Han var visst ganske kjekk igjen og skrev om store flokker som kom og ville høre evangeliet.

Det må visst sendes som flyvepost hvis det skal komme fram til ham nå.

Vennlig hilsen.

Bendikte Johnsen.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFFEEN

(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet
Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg.